॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत्॥

ॐ भृद्रं कर्णिभिः शृणुयामं देवाः। भृद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरेरङ्गैं स्तुष्टुवा र संस्तुनूभिः। व्यशेम देविहेतं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रों वृद्धश्रंवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववंदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृह्स्पतिंदंधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ॐ नमस्ते गणपतये। त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वंमिस। त्वमेव केवलं कर्तांऽसि। त्वमेव केवलं धर्तांऽसि। त्वमेव केवलं हर्तांऽसि। त्वमेव सर्वं खिल्वदं ब्रह्मासि। त्वं साक्षादात्मांऽसि नित्यम्॥१॥

ऋतं विचा। संत्यं विचा। २॥

अवं त्वं माम्। अवं वृक्तारम्। अवं श्रोतारम्। अवं दातारम्। अवं धातारम्। अवं धातारम्। अवानूचानमंव शिष्यम्। अवं पृश्चात्तात्। अवं पुरस्तात्। अवां त्तरात्तात्। अवं दक्षिणात्तात्। अवं चोर्ध्वात्तात्। अवाध्रात्तात्। सर्वतो मां पाहि पाहिं सम्नतात्॥३॥ त्वं वाङ्क्षयस्त्वं चिन्मयः। त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः। त्वं

सचिदानन्दाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि। त्वं ज्ञानमयो

विज्ञानंमयोऽसि॥४॥

सर्वं जगदिदं त्वत्त्वो जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्त्वंस्तिष्ठति। सर्वं जगदिदं त्विय लयंमेष्यति। सर्वं जगदिदं त्वियं प्रत्येति। त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नुभः। त्वं चत्वारि वाक्परिमितां पदानि॥५॥

त्वं गुणत्रंयातीतः। त्वम् अवस्थात्रंयातीतः। त्वं देहत्रंयातीतः। त्वं कालत्रंयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम्। त्वं शक्तित्रंयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायंन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥६॥

गुणादीं पूर्वमृचार्य वर्णादीं तद्नन्तरम्। अनुस्वारः पेरत्रः। अर्धेन्दुलस्तिम्। तारेण ऋद्धम्। एतत्तव मनुस्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यंमरूपम्। अनुस्वारश्चौन्त्य-रूपम्। बिन्दुरुत्तररूपम्। नादः सन्धानम्। स॰हिता सन्धिः। सेषा गणेशविद्या। गणेक ऋषिः। निचृद्वायंत्रीच्छुन्दः। श्रीमहागणपतिर्देवता। ॐ गं गणपतये नर्मः॥७॥

एकद्न्तायं विदाहं वऋतुण्डायं धीमहि।

तन्नों दन्ती प्रचोदयाँत्॥८॥

पुकद्नतं चंतुर्ह्स्तं पाशमंङ्क्षश्वधारिणम्।

रदं च वर्रदं ह्स्तैर्बिभ्राणं मूषक्ष्वजम्॥

रक्तं लम्बोदेरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।

रक्तंगन्धानुंलिप्ताङ्गं रक्तपुष्यैः सुपूजितम्॥

भक्तांनुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युंतम्।

आविर्भृतं चं सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम्।

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये नमो नमः॥१०॥

एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः॥९॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीत। स ब्रह्मभूयायं कल्पते। स सर्वविद्रैर्नं बाध्यते। स सर्वतः सुखंमेधते। स पश्चमहापापात् प्रमुच्यते। सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाश्यति। प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाश्यति। सायं प्रातः प्रयुञ्जानो अपापो भ्वति। सर्वत्राधीयानोऽपविद्यो भव्ति। धर्मार्थकाममोक्षं

चं विन्द्ति। इदमथर्वशीर्षमशिष्यायं न देयम्। यो यदि मोहाद्दास्यति स पापीयान् भ्वति। सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते तं तमनेनं साध्येत्॥११॥

अनेन गणपतिमभिषिश्चति स वाग्मी भवति। चतुर्थ्यामनश्नन् जपति स विद्यांवान् भवति। इत्यथर्वणवाक्यम्। ब्रह्माद्यावरणं विद्यान्न बिभेति कदांचनेति॥१२॥

यो दूर्वाङ्क्षरैर्यजिति स वैश्रवणोपंमो भ्वति। यो लाजैर्यजिति स यशोवान् भ्वति स मेधांवान् भ्वति। यो मोदकसहस्रेण यजित स वाञ्छितफलमंवाप्रोति। यः साज्यसमिद्धिर्यजिति स सर्वं लभते स सर्वं लभ्ते॥१३॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्ग्रांहयित्वा। सूर्यवर्चस्वीं भवति। सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जत्वा सिद्धमन्त्रों भवति। महाविद्यात् प्रंमुच्यते। महादोषात् प्रंमुच्यते। महापापात् प्रंमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रंमुच्यते। स सर्वविद्धवति स सर्वविद्धवति। य एवं वेद। इत्युंपनिषंत्॥१४॥

स्ह नांववतु। स्ह नौं भुनक्तु। स्ह वी॒र्यं करवावहै। तेज्ञस्विनाऽवधीतमस्तु मा विंद्विषावहैं॥ ॐ शान्तुः शान्तुः शान्तिः॥